

Förortsvinter

För länge sedan trängde förortens höghus in i skogen, och blandades med den. Detta skedde en bit utanför den stora myllrande staden. Idag står där träd, bergsknallar, höghus och busshållplatser om varandra.

Inne i lägenheterna lever livet bland människor från världens alla hörn. Nu lever vi här på en annan (men gemensam) planet, bland höghus, skog och bergsknallar. Våldoftande matos sprids i trapphusen. Minnen, nutid och framtid. Drömmar och fantasier.

Gråskimrande ljusmystisk himmel snöar ymnigt över förorten. Snöflingorna flyger nästan vågrätt i gatlyktors sken. Blötfrusna människor kurar vid busshållplatserna. Träden blir vita och vackra. Sommaren, stadens centrum och exotiska länder, är just där och just nu mycket långt borta.

En bussresa därifrån; den stora nattlivsmyllrande staden. En annan värld.

Snöstormen har bedarrat i den nu så sömniga och tysta förorten. Ute ligger snön vit överallt, även över sommarens grillplatser och bollplaner. Enstaka nattvandrare går ute. Tyst och stilla sitter stjärnorna uppe på den mörka natthimlen högt ovanför.

Stjärnorna, äldre än människorna, förorten, skogen och hela det gamla landet. Som så många gånger förr, sitter stjärnorna högt där uppe, tysta och ändlöst triumferande. Ouppnåeliga för dom vitpudrade träden, höghustaken, parabolantennerna och barnens snöbollar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Svante med Poeter.se id #4621 innehar upphovsrätten